

priobčil v 2. št. našega lista o „Matici Hrvatske“. Sploh priporočamo to razpravo vsem domoljubom; morebiti se vendar iz nje uverijo, da naša „Matica“ ne potrebuje samo stalnega tajnika, nego v obče tudi bistvene preosnove.

Fran Svetličič †. Dne 22. februarja t. l. umrl je v Ljubljani v velikem ubožstvu ljubeznjivi pesnik slovenski Fr. Svetličič. Porojen 2. aprila 1814. l. v Spodnji Idriji, v duhovna posvečen 5. avgusta 1839. l., bil je pokojni najprej kaplan na Vrhniki, župnik v Sorici, v Godoviči in naposled upokojeni duhovnik na Razdrtem. Zadnje mesece prebil je v Ljubljani, kjer so ga podpirali usmiljeni duhovni tovariši njegovi. Svetličič je prejšnja leta pridno in lepo pěl v „Novicah“ in Janežičevem „Glasniku“. Osobito njegove pripovedne, po narodnih pravljicah zložene pesni vredne so častne pohvale in še dandenes jih dijaki v nižjih srednješolskih razredih poleg Valjavčevih in Vilharjevih najrajši deklamujejo. Res, da v tehniškem oziru niso dovršene, a pomišljati nam je: kateri pesnik slovenski je pred Levstikom in Stritarjem pel v obliki dovršene pesni? Njegove nesreče in njegovega ubožstva bila je največ kriva nesrečna — banka „Slovenija“. Bodi mu časten spomin!

Zur Frage über die Gleichberechtigung der Slovenen von L. Pomladinovič. Untersteiermark, 1881, 8°. Druck der Buchdruckerei der „Politik“ in Prag. Selbstverlag. Vsebina: 1. der Volksstamm der Slovenen, 2. die politische Lage der Slovenen, 3. die Sprache der Slovenen. 4. die Volksschule der Slovenen, 5. die Unterrichtssprache in den Mittelschulen und Lehrerbildungsanstalten, 6. die Amtssprache, 7. „Liberalismus“ und „Klerikalismus“. — Tako se imenuje v lepej nemščini pisana, v elegantnej obliki natisnena brošura, katerej je namen sploh vse omikane sodržavljane avstrijske seznaniti s slovenskim narodom, z njegovimi težnjami in zahtevami, ter razjasniti jim ne samo, kaj zahtevamo Slovenci, nego tudi v kolikej meri in zakaj zahtevamo. Vseh važnejših slovenskih vprašanj, o katerih so pisale razne slovenske novine zadnjih trideset let, katera so naši domači in nam Slovencem sovražni poslanci obravnavali po raznih deželnih in državnih zborih in o katerih je ukrepal slovenski narod sam na svojih mnogoštevilnih taborih, dotika se gospod pisatelj, ter jih razpravlja tako mirno, stvarno in objektivno, da moramo, prečitavši takoj prve stranice priznávati: pisatelj dobro zná naše potrebe in bolečine, znana so mu vsa važnejša dnevna politična vprašanja, korenito je poučen v slovanskej zgodovini in slovanskem jezikoslovju ter sploh stoji na vrhunci občne svetovne omike. S kratka: to je prava beseda pravega moža o pravem času! Kar najtopleje priporočamo to knjigo vsem slovenskim domoljubom, da naj jo kolikor moči širijo mej nemški mislečimi tržani in meščani po Slovenskem. Dobiva se po 80 kr. zvezek v „Narodnej tiskarni“, a želeli bi bilo, da bi se prodajala tudi po knjigarnah, kajti samo tedaj bi jo bilo možno tako razširiti, kakor po vsej pravici zasluži. Konečno obžalujemo, da se g. pisatelj ni podpisal s svojim pravim imenom, kar bi bilo knjigi samej in dobri stvari, katero zagovarja, gotovo koristilo.

Slovenski slikarji. Nedavno smo čitali v dunajskeji „N. Fr. Presse“ to vest: „Dr. Schlimann hat sich in Athen ein im antiken Styl ausgestattetes Palais gebaut. Die Räumlichkeiten desselben sind im pompejanischen Style decorirt. In einem der Salons sind Porträts des gegenwärtigen und des verstorbenen Herrscherpaares als Wandgemälde angebracht. Der Speise- und der Tanzsaal sind auch